

РЕШЕНИЕ

№ 167

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12515** по описа за **2019** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по [чл. 405, ал. 4 от Закона за съдебната власт \(ЗСВ\)](#) във вр. с [чл. 63 ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания \(ЗАНН\)](#).

Образувано е по жалба на И. М. Ц., против Решение на СРС от 03.10.2019г. , НО, 9 н.с. по НАХД № 221/2016г. по описа на съда , с което се изменя постановление от 27.11.2015г. на СРП по пр. пр. № 4985/2014 г. по описа на Софийска районна прокуратура, д.п. № 443/2014г. по описа на 07 РУ- СДВР, с което на основание чл. 199 от НПК и [чл. 405 от ЗСВ](#) му е наложена глоба в размер на 1000/хиляда/ лева, в частта на размера на глобата и същата е определена на 100 лв.

Касаторът претендира отмяна на решението на СРС с доводи, че последното е издадено при съществени нарушения на процесуалните правила, както и в нарушение на материалния закон.

Ответникът - Софийска районна прокуратура взема становище по касационната жалба в адресирано до съда писмено изложение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Настоящият касационен състав на Административен съд София-град счита за нужно да отбележи следното:

Производството по [чл. 405 от ЗСВ](#) съдържа специални правила относно условията и

реда, както за налагане на наказания, така и относно начина на тяхното обжалване. Съгласно [чл. 405, ал. 2 вр., ал. 1 от ЗСВ](#) за неизпълнение на дадено въз основа на този закон разпореждане от съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията се налага глоба от 50 до 2000 лв. В нормата на [чл. 405, ал. 3 от ЗСВ](#) е предвиден ред за оспорване на глобата - пред наложилите наказания съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по вписванията въз основа на жалба на лицето, подадена в 7-дневен срок от съобщението, който има правомощията да я отмени или измени. Най-сетне, съгласно [чл. 405, ал. 4 от ЗСВ](#) решението или постановлението по жалбата подлежи на обжалване по реда на [ЗАНН](#). Следователно, цитираните норми на [ЗСВ](#) предвиждат особен ред, както с оглед органа, компетентен да налага наказанието за конкретно нарушение, така и този, който следва да извърши проверката, в различие от общата процедура по [ЗАНН](#) за налагане на административното наказание от несъдебен орган (което изисква проверка от съдебен орган по реда на [чл. 59, ал. 1 от ЗАНН](#) пред районния съд, в района на който е извършено/довършено нарушението). Поради тези специфики на производството, препращането в [чл. 405, ал. 4 от ЗСВ](#) към обжалването по [ЗАНН](#) се отнася единствено до правилата за касационното обжалване по [чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН](#), което означава, че обжалването се осъществява по реда на глава дванадесета от [АПК](#) пред административния съд, но на основанията по [НПК](#).

В този смисъл е налице еднозначна съдебна практика на смесени петчленни състави от съдии на ВКС и ВАС, изразена в [определение № 119/18.07.2011 г. по ч.н.д. № 1192](#) на ВКС, [определение № 173/07.12.2012 г. по ч.н.д. № 1896/2012 г.](#) на ВКС, [определение № 22/07.04.2014 г. по адм. д. № 25/2014 г.](#) на ВАС, [определение № 20/27.03.2014 г. по адм. д. № 22/2014 г.](#) на ВАС.

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по [чл. 211, ал. 1 от АПК](#).

Разгледана по същество е основателна.

От данните по делото се установява, че жалбоподателят е бил водещ разследването по ДП №443/2014г. по описа на 07 РУ – СДВР, образувано на 08.02.2014г. като бързо производство и впоследствие преобразувано в производство по общия ред. То се е водело срущу лицето Х. М. Гази, който е бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 194 ал.1 от НК на 08.02.2014г. Впоследствие деянието е преквалифицирано по чл. 198 ал.1 от НК.

С постановление на наблюдаващия прокурор от СРП от 03.11.2014г. са били дадени задължителни писмени указания по реда на чл. 196 ал.1 т.2 от НПК за извършване на превод на постановлението за привличане на обвиняем, предявяване на обвинението на лицето в присъствие на защитник и предявяване на делото.

Тези указания на прокурора не са били изпълнени в цялост. Последното действие по разследването е било извършено на 01.12.2014г. , когато е било изготвено прецизно обвинение, а постановлението за повдигане на обвинение е било преведено на арабски език. След тази дата по делото е приложена единствено призовка от 09.04.2015г. до обвиняемия.

Други процесуално- следствени действия не били извършени.

По делото са приложени две искания за продължаване срока на разследване по делото, от които може да се заключи, че първото продължаване на срока е било до 09.04.2015г., второто – до 09.08.2015г. , а третото искане е било за продължаване на срока до 09.12.2015г., но няма данни дали е удовлетворено.

С постановление от 13.10.2015г. разследващия полицай И. Ц. е бил отстранен от разследването на делото.

Наблюдаващият прокурор е изискал делото за проверка през м. 11.2015г. и след като е извършил такава е констатирал бездействие на разследващия полицай от месец април 2015г. до месец ноеври 2015г., неизпълнение на писмените указания на прокурора и липса на контрол по изпълнението на съответните задължения на водещия разследването от прекия му ръководител.

На Ц. е указана възможността да даде писмени обяснения по случая, което той е сторил в законовия срок.

С постановление от 27.11.2015г. /изх. № 4985/02.12.2015г./ на Ц. е била наложена глоба в размер на 1000/хиляда/лв. на осн. чл. 199 от НПК и чл. 405 ал.1 от ЗСВ. Възраженията на лицето са били обсъдени, но приети за неоснователни.

По жалба на наказаното лице до СРС е произнесено решение от 03.10.2019г., НО, 9 състав.

Решението на съда е валидно, допустимо, но неправилно.

Настоящата инстанция намира възраженията на жалбоподателя за частично основателни.

Произнесеното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка и без да са събрани писмените доказателства по него.

Материалите по въззивното дело се състоят от постановление от 27.11.2015г. на прокурор при СРП, обяснение на И. Ц. до СРП, постановление от 13.10.2015г. за отстраняване на водещия разследването полицай, два броя искания за продължаване срока на разследването по ДП№ 443/2014г., извлечение от дневник за приемане на граждани относно датата 17.04.2015г. и протокол от проведено съдебно заседание от 29.03.2016г.

По делото не са приложени в цялост материалите по ДП№443/2014г., от които може да се изведе извод дали изложеното становище на наблюдаващия прокурор отговаря на действителността или не. Практически цялото решение е базирано на безкритично приемане за достоверни на изложените факти и обстоятелства, послужили за издаване на процесното постановление, без да са събрани нужните доказателства за извършване на обективна съдебна преценка на твърденията на страните. По делото не се съдържа и жалба на Ц. до прокурор, в резултат на което е намален размера на глобата. Очевидно този абзац, залегнал в оспореното въззивно решение не касае конкретния случай и може да се приеме за очевидна фактическа грешка, която не влияе на крайния извод да съда.

От правна страна настоящия състав намира следното:

Издаденото прокурорско постановление е на основание чл. 199 от НПК и чл. 405 от ЗСВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 199 от НПК в досъдебното производство прокурорът и разследващите органи се произнасят с постановления, а всяко постановление съдържа: данни за времето и мястото на издаването му, за органа, който го издава, за делото, по което се издава; мотиви; диспозитив и подпис на органа, който го издава.

Следователно посочената разпоредба касае начина на произнасяне на прокурора и акта с който следва да стори това.

Съгласно разпоредбата на чл.405 ал. 1 от ЗСВ, който не изпълни разпореждане на съдия, прокурор, следовател, държавен съдебен изпълнител или съдия по

вписванията, дадено по съответния ред въз основа на този закон, се наказва с глоба от 50 до 2000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

По делото липсва разпореждане на прокурор, дадено на основание Закона за съдебната власт, достигнало до знанието на И. Ц., което да не е било изпълнено от същия. Това обстоятелство не само не се отрича, но е залегнало в постановлението на прокурор У. от 27.11.2015г., с което е наложено процесното наказание. В същото е посочено, че с постановление на прокурор от СРП от 03.11.2014г. са дадени задължителни писмени указания по реда на чл. 196 ал.1 т.1 и т.2 от НПК, чието неизпълнение е станало повод за това произнасяне. Самото постановление, в което са изложени указанията на прокурора, и за които се твърди, че не са изпълнени също не е приложено по делото.

В случая не се касае за прокурорско разпореждане, "дадено по съответния ред въз основа на този закон", както гласи [чл. 405, ал. 1 от ЗСВ](#), а за разпореждане, постановено на основание [чл.196 ал.1т.1 и т.2 от НПК](#).

Следователно не е налице неизпълнение на разпореждане на прокурор по смисъла на [чл. 405, ал. 1 от ЗСВ](#), т.е липсва осъществяване на елементите на фактическия състав на твърдяното нарушение, както и основание за налагането на административно наказание.

От друга страна относно деянието, описано като неизпълнение писмените указания на прокурор СЪДЪТ намира, че изложеното е общ извод, който за да обуслови административна отговорност следва да бъде изведен от конкретни фактически обстоятелства. За периодите визирани в постановлението Ц. е извършил няколко разпита, претърсване и изземване, назначаване на СОЕ, оглед на ВД, доклад на делото, повдигане на обвинение, превод на постановлението за привличане на обвиняемо лице на арабски език, изготвяне на искания за продължаване срока на разследването. В действителност поне три пъти срокът на разследването е бил удължаван по предложение на Ц., от което се прави извода, че т.нар. забавяне е било законосъобразно /въпреки, че и тези писмени произнасяния за удължаване на срока липсват по делото/, т.е било е прието от горестоящата прокуратура за основателно изложеното в исканията, че като причина за забавянето на разследването се явяват „неуредици в закона“, предизвикали обективни трудности при намиране на преводач от арабски език, който да участва при повдигане на обвинението и предявяване на делото.

Следователно, по време на законосъобразно продължения срок за извършване на процесуално-следствени действия по делото, е изготвено постановлението на наблюдаващия прокурор, с което на Ц. е наложено административно наказание, но поради отстраняването му от делото, Ц. е бил възпрепятстван да извърши предстоящите следствени действия.

По изложените съображения Решението на СРС, с което се изменя постановление на СРП от 27.11.2015. в частта за наложения размер на глобата на Ц. като неправилно и незаконосъобразно, следва да бъде отменено.

Воден от горното и на основание [чл. 405, ал. 4 от ЗСВ](#), Административен съд София-град, 18-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение на СРС, НО, 9 състав, с което се изменя постановление от

27.11.2015г. на СРП по пр.пр.№ 4985/2014г. и ДП№443/2014г. по описа а 07 РУ-СДВР и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ постановление от 27.11.2015г. на СРП по пр.пр.№ 4985/2014г. и ДП№443/2014г. по описа а 07 РУ-СДВР , с което на И. М. Ц. е наложено административно наказание „глоба“.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1